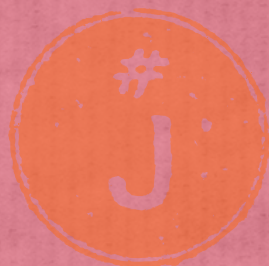

Julià Obrador Perelló

Han arribat les paparres

*Accèssit de Poesia Popular (Glosat)
Premis Castellitx*

ALGAIDA, 2005

AJUNTAMENT D'ALGAIDA

Col·lecció Binària · Premis Castellitx

PC2005-G-A-0203-0170

Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PC2005-G-A-0203-0170

© del text: Julià Obrador Perelló

© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2019

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró
Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida
C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)
Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79
ajuntament@ajalgaida.net
premiscastellitx@ajalgaida.net
biblioteca@ajalgaida.net
www.ajalgaida.net

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

Julià Obrador Perelló

Han arribat les paparres

Accèssit de Poesia Popular (Glosat)
Premis Castellitx

ALGAIDA, 2005

AJUNTAMENT D'ALGAIDA

Col·lecció Binària · Premis Castellitx

PC2005-G-A-0203-0170

El glosat *Han arribat les paparres*, de Julià Obrador Perelló, fou guardonat amb un Accèssit al XXVII Premi de Poesia Popular (Glosat) dels Premis Castellitx 2005. En foren jurats, Pere Fullana Puigserver, Gabriel Janer Manila i Pere Mulet Cerdà.

Han arribat les paparres

Han arribat les paparres
i els bassals vessen xarop.
Jornada d'ametlles agres,
de barrams prenent el trot.

Xiulen arreu les cinglades,
remoregen borinots.
On aneu reis de la guerra?
Per què feu tant d'enderroc?

A la tanca de la glòria
hi crema un gegantí foc.
L'atien velles banderes
i clovelles d'albercoc.

Van omplint-se les butxaques
els puixants amos del joc.
Repleguen els daus, les fitxes
fan sonar nous flabiols.

A l'altre costat, misèria,
llàgrimes, por, fam i dol.
Es desfà en mil pellerofes
la pell tendra dels al·lots.

Parla d'honor una premsa,
parla d'horror el trespol.
Paraules força embrollades
sonen a discurs barrocs.

On pul·lulen els malignes
sorgeixen també homes bons.
Qui són uns? Qui són els altres?
Passen processons de morts.

Vola una coloma blanca
vestida de plomes d'or.
Les bales xiulen ferotges.
Els míssils li fan a prop.

Hi ha gent que se'n va al cinema
per veure el blau de l'alloc.
Fugen del rol i la vida,
marxen sempre amb el cap cot.

Qui no veu, no sent... i calla.
Són tan lluny els pins del bosc!
Canten goigs les cadernereres
mentre algú degolla xots.

Han arribat les paparres

Volen mosques vironeres
entre figues bordissot:
Quants cops d'ull a un còdol ranci!
Quants esguards a un altre lloc!

Aquí és fàcil beure cola
i creuar la mar amb iot.
(Mira els avions com passen
amb fardells d'odi i de por).

Allà floreixen tristeses,
esgotaments, entresons.
(Porten l'aixada esmolada,
pels rostolls, els avalots).

De quin color són les roses?
Eren blanques... i el blat groc!
Llauren la mar les arades.
Sembren rajolins les fonts.

Cada vida és utopia,
cada crit tumbaga d'or.
Clamem!: Pau, goig, amor, calma,
nits de garlandes de son.

Han arribat les paparres
i els bassals vessen xarop.
Però hi som també nosaltres.
Mai més ens faran capot!

